C/2025/764

11.2.2025.

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinums

Faktu un tiesību aktu analīze saistībā ar trešo valstu valstspiederīgo efektīvu integrāciju ES darba tirgū

(pašiniciatīvas atzinums)

(C/2025/764)

Ziņotājs: **Panagiotis GKOFAS**

Līdzziņotājs: **José Antonio MORENO DÍAZ**

Padomnieki	Ioannis PAPADIMOS (III grupas ziņotājam) Gemma PINYOL (II grupas līdzziņotājam)
Pilnsapulces lēmums	18.1.2024.
Juridiskais pamats	Reglamenta 52. panta 2. punkts
Atbildīgā specializētā nodaļa	Nodarbinātības, sociālo lietu un pilsoniskuma specializētā nodaļa
Pieņemts specializētās nodaļas sanāksmē	3.10.2024.
Pieņemts plenārsesijā	4.12.2024.
Plenārsesija Nr.	592
Balsojuma rezultāts (par/pret/atturas)	137/2/7

1. Secinājumi un ieteikumi

1.1. Kopš spēkā stājies Amsterdamas līgums, ar kuru Eiropas Savienībai tika piešķirta kompetence imigrācijas jomā, visaptverošas Eiropas Savienības (ES) darbaspēka imigrācijas politikas izstrāde ir bijusi lēna un sarežģīta. ES politiku regulē direktīvas, un kopumā ar ES direktīvām ir panākts saskaņošanas līmeņa obligātais minimums, atstājot dalībvalstīm ievērojamu rīcības brīvību.

1.2. EESK norāda, ka organizētu darbaspēka mobilitāti Eiropas Savienībā regulē ļoti sadrumstalots un pārāk sarežģīts regulējums, ko veido vairākas ES direktīvas un līdzāspastāvošie valstu tiesību akti. Dažādas migrējošo darba ņēmēju kategorijas tiek regulētas ar atšķirīgām direktīvām un regulām, un katra no tām aptver dažādus migrācijas procesa aspektus un posmus.

1.3. EESK uzskata, ka ES politika nevis papildina valstu politiku, bet ir vērsta uz līdzīgiem darba ņēmējiem. Tas ir īpaši problemātiski attiecībā uz augsti kvalificētiem darba ņēmējiem, kuri gan kvantitatīvi, gan kvalitatīvi ir galvenā darba ņēmēju kategorija, ko ES vēlas piesaistīt un noturēt. Eiropas Savienība nedrīkstētu un tai nevajadzētu censties aizstāt valstu darbaspēka imigrācijas politiku ar ES politiku. Drīzāk ES politikai būtu jāpapildina valstu politika, un jebkura ES iejaukšanās būtu rūpīgi jāpamato, ņemot vērā subsidiaritātes principu.

1.4. Tā kā darbaspēka trūkums izpaužas kā kopīga Eiropas problēma un šis trūkums atšķiras gan dalībvalstu starpā, gan starp dažādiem paša darba tirgus sektoriem un var būt saistīts ar sektora vai profesijas darba apstākļiem, ir nepieciešama arī kopīga reakcija. Tā vietā, lai darbotos kā 27 atsevišķi darba tirgi, Eiropas Savienībai, padarot izmantojamu vienota ES darba tirgus potenciālu, būtu labākas iespējas konkurēt par migrējošajiem darba ņēmējiem "globālajā sacensībā par talantiem".

1.5. EESK vēlas vērst Eiropas Komisijas uzmanību uz īstermiņa risinājumu migrantu darbaspēka integrācijai ES, kas varētu ietvert pašreizējās nozaru pieejas izmantošanu, pieņemot tiesību aktus, kuri ir konkrēti paredzēti ES rūpniecības politikai nozīmīgām nozarēm. ES ilgtermiņa pieejai vajadzētu būt tādas kopējas darbaspēka migrācijas politikas turpināšanai un īstenošanai, kas novērš iekšējo konkurenci, nosaka skaidrus kopējos mērķus un saskaņo instrumentu kopumu ar šiem mērķiem, tādējādi radot Eiropas Savienībai labāku pozīciju starptautiskajā konkurencē.

1.6. EESK uzsver, ka jānosaka skaidri noteikumi par migrantu piekļuvi darba vīzām un darba atļaujām, kā arī jānodrošina viņu diplomu un profesionālās kvalifikācijas atzīšana. Attiecībā uz migrantu diplomu atzīšanas problēmu ([1]) būtu svarīgi izstrādāt Eiropas kvalifikācijas un kompetences standartus, kas varētu atrisināt šo jautājumu.

1.7. EESK vērš īpašu uzmanību uz nepieciešamību atvieglot migrantu piekļuvi darba tirgum, izstrādājot politiku un rīcības plānus, kuru mērķis ir veicināt migrantu iekļaušanu darba tirgū (ar īpašiem noteikumiem attiecībā uz sievietēm), pievēršoties viņu konkrētajām vajadzībām un attīstot efektīvu sadarbību starp valdībām, arodbiedrībām, sociālajām struktūrām un darba devēju organizācijām migrantu profesionālās apmācības plānošanā un finansēšanā, nodrošinot, ka patvēruma meklētājiem un bēgļiem ir pieejami arī valodu un pilsoniskuma kursi.

1.8. EESK norāda, ka ir svarīgi nodrošināt, lai oficiāli atzīti migrantu kopienu pārstāvji sadarbotos ar privātā un publiskā sektora un arodbiedrību pārstāvjiem. Tāpat Komiteja uzsver, cik svarīga ir migrantu kopienu līdzdalība pilsoniskajā dzīvē. Laba Eiropas mēroga iniciatīva būtu izveidot "Eiropas Migrantu un bēgļu integrācijas padomi" (*European Council for the Integration of Migrants and Refugees – ECIMR*), kas savienotu atzītas migrantu apvienības un kopienas ar dažādajiem Eiropas forumiem.

1.9. Neatbilstīgie migranti, kas strādā neoficiālajā darba tirgū, bieži ir nodarbināti mazkvalificētās darbvietās. Ir izveidots Eiropas tiesiskais regulējums par sankcijām un pasākumiem pret darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi (Direktīva 2009/52/EK). Lai nepieļautu, ka trešo valstu valstspiederīgie ieceļošanai Eiropā izmanto nelikumīgus ceļus, divpusējos nolīgumos ar nosūtītājvalstīm varētu iekļaut nelegālo imigrantu legalizēšanu, paredzot paralēlus nolīgumus par piekļuvi mazkvalificētam vai sezonas darbam, ar pienākumu nosūtītājvalstij pēc tam pieņemt atpakaļ ikvienu, kas mēģina nelikumīgi ieceļot Eiropas Savienībā.

1.10. EESK vēlas īpašu uzmanību veltīt patvēruma meklētāju un bēgļu situācijai. Viņi bieži saskaras ar administratīviem ierobežojumiem attiecībā uz piekļuvi darba tirgum un pašnodarbinātību, jo tikai ļoti nedaudzas Eiropas valstis patvēruma meklētājiem nodrošina tūlītēju piekļuvi darba tirgum.

1.11. EESK uzsver, ka ir svarīgi likt ievērot aizliegumus attiecībā uz darbā iekārtošanas aģentūrām, kuras ir iesaistījušās neētiskā vai ļaunprātīgā praksē, un uzturēt "melnos sarakstus", kuros iekļautas aģentūras, kas nodarbojušās ar ekspluatāciju. Komiteja vēlas, lai darba devējiem būtu aizliegts slēgt līgumus ar "melnajā sarakstā" iekļautajām aģentūrām un lai noteikumu neievērošanas gadījumā tiktu piemērotas sankcijas.

1.12. EESK ierosina Eiropas līmenī izveidot mehānismu (novērošanas centru), kas kalpotu kā konsultāciju centrs jautājumos par to, kā izstrādāt šādu tiesisko satvaru: ar migrāciju saistītu jautājumu regulēšanai; tādu projektu atbalstam, kas veicina starpkultūru attīstību; cīņai pret ekspluatāciju; dialoga veicināšanai starp pētniekiem, politikas veidotājiem un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem, kuri risina migrācijas problēmas.

1.13. EESK uzskata, ka skolās jāizstrādā izglītības programmas, kuru mērķis būtu padziļināt zināšanas par dažādām kultūrām, valodām un reliģijām, un iestājas par migrantu aktīvu līdzdalību politisko partiju, arodbiedrību un migrantu un diasporu apvienību darbībā. Vienlīdz svarīgi ir veicināt savstarpēju un abpusēju informētību par sociālajām un kultūras atšķirībām, kas sekmētu labāku izpratni starp uzņemošajām un migrantu kopienām. Šajā saistībā izšķiroši svarīga loma varētu būt pilsoniskās sabiedrības organizācijām, jo tās var palīdzēt veidot labāk informētas sabiedrības un tādējādi pildīt saites funkciju uzņemošajās sabiedrībās.

([1]) OV C, C/2024/4067, 12.7.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4067/oj, https://www.eesc.europa.eu/en/our-work/opinions-information-reports/opinions/talent-mobility-package.

1.14. EESK atbalsta to, ka tiek veicināta ES Regulas (ES) Nr. 1231/2010 ([2]) piemērošana, kas paplašinātu ES sociālā nodrošinājuma koordinācijas noteikumus, attiecinot tos arī uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri likumīgi dzīvo Eiropas Savienībā un atrodas situācijā, kas skar vairāk nekā tikai vienu valsti, jo tas ir viens no galvenajiem nosacījumiem migrantu sociālajai iekļaušanai un integrācijai un uzņēmējvalstu labklājībai.

1.15. EESK vēlas labāku, netraucētu un labāk sagatavotu piekļuvi ES finansējumam, nodrošinot papildināmību starp abiem lielākajiem integrācijas fondiem – Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu (*AMIF*) un ESF+, piemēram, ieviešot koordinācijas mehānismus valstu līmenī un nodrošinot, ka ESF+ programmu sociālās iekļaušanas komponents ir pieejams migrantiem un bēgļiem, jo dalībvalstīm nav pienākuma piešķirt migrantiem finansējumu no sociālajai iekļaušana paredzētajiem līdzekļiem 25 % apmērā no fonda budžeta.

1.16. EESK atzinīgi vērtē ārējās dimensijas stiprināšanu ar atbalstu attīstības sadarbībai, migrācijas diplomātijai un reģionālās sadarbības sistēmām darbaspēka migrācijas jomā ES tuvākajās kaimiņvalstīs un ārpus tām. Reģionālās iniciatīvas var atvieglot dialogu, informācijas apmaiņu un politikas koordināciju starp izcelsmes, tranzīta un galamērķa valstīm, veicinot saskaņotu pieeju migrācijas pārvaldībai un risinot kopīgas problēmas, tai skaitā nelikumīgu migrāciju, kontrabandu un nelikumīgu tirdzniecību.

1.17. EESK rosina izpētīt mehānismus cirkulārās migrācijas veicināšanai, saskaņā ar kuriem migranti īslaicīgi pārvietojas no izcelsmes valsts uz galamērķa valsti, nolūkā maksimāli palielināt ieguvumus gan nosūtītājvalstīm, gan uzņēmējvalstīm, vienlaikus līdz minimumam samazinot iespējamās sociālās un ekonomiskās problēmas.

1.18. EESK uzskata, ka Eiropas turpmākā ekonomiskā izaugsme būs atkarīga no tās spējas labāk izmantot cilvēku prasmes un talantus un veicināt inovatīvas tehnoloģijas un uzņēmumus. Tāpēc par vienu no svarīgākajām prioritātēm būtu jānosaka šķēršļu novēršana migrantu piekļuvei darba tirgum un iespēju nodrošināšana viņu prasmju un talantu attīstībai. Tā kā pašreizējie pasākumi ir sadrumstaloti un nepilnīgi, šim nolūkam ir nepieciešama plašāka reformu programma, kuras mērķis būtu nodrošināt ekonomikas konkurētspēju un ļaut Eiropas Savienībai patiešām konkurēt pasaules mēroga sacensībā par talantiem. Īsumā, ir skaidrs, ka ir vajadzīga labāka Eiropas darbaspēka migrācijas politika. Pieņemot visaptverošu un koordinētu pieeju, ES var padarīt izmantojamu darbaspēka mobilitātes potenciālu, kas veicinātu ekonomikas izaugsmi, risinātu demogrāfiskās problēmas, veicinātu sociālo iekļaušanu un aizstāvētu visu darba ņēmēju tiesības.

2. **Pārskats par pašreizējām darbaspēka migrācijas tendencēm ES**

2.1. **Jaunais Migrācijas un patvēruma pakts** ir vispārējais ES tiesiskais regulējums patvēruma meklētāju jautājumos. Politiskā vienošanās, kas panākta starp Eiropas Parlamentu un Padomi, veido pamatu cerētajai taisnīgai, efektīvai un ilgtspējīgai migrācijas pārvaldībai ilgtermiņā.

2.2. Turklāt ES līmenī pastāv arī **likumīgi ceļi**. Likumīgos ceļus regulē vairākas direktīvas, piemēram, ES zilās kartes direktīva, Sezonas darbinieku direktīva, direktīva par pārcelšanu uzņēmuma ietvaros (*ICT*), Pastāvīgo iedzīvotāju direktīva, Vienotās atļaujas direktīva un Pētniecības un izglītības mērķu direktīva. Jānorāda, ka ES Padome 2024. gada 12. aprīļa galīgajā balsojumā apstiprināja pārskatīto Vienotās atļaujas direktīvu. Pārstrādātais instruments ir paredzēts, lai uzlabotu pieteikumu iesniegšanas procesus, palielinātu mobilitāti darba tirgū un atvieglotu izvairīšanos no ekspluatācijas ([3]).

2.3. ES joprojām ir apņēmusies nodrošināt drošus un likumīgus ceļus tiem, kam nepieciešama aizsardzība, izmantojot **ES pārvietošanas programmas**, kas ļauj visneaizsargātākajiem bēgļiem nokļūt Eiropā, neizmantojot noziedzīgus kontrabandas tīklus un neapdraudot savu dzīvību, izvēloties bīstamus ceļus.

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1231/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko Regulu (EK) Nr. 883/2004 un Regulu (EK) Nr. 987/2009 attiecina arī uz tiem trešo valstu valstspiederīgajiem, uz kuriem minētās regulas neattiecas tikai viņu valstspiederības dēļ (OV L 344, 29.12.2010., 1. lpp.).

([3]) Sk. https://www.consilium.europa.eu/lv/press/press-releases/2024/04/12/legal-migration-council-gives-green-light-to-single-work-and-stay-permit-for-non-eu-nationals/.

2.4. Turklāt pastāv arī **ES Talantu fonds**, kura mērķis ir atvieglot piedāvājuma un pieprasījuma saskaņošanu. Atzīstot, ka darba piemeklēšanas atvieglošana un vienlīdzīgu un taisnīgu darba apstākļu nodrošināšana trešo valstu valstspiederīgajiem var palīdzēt piesaistīt talantus no trešām valstīm, kā daļa no **prasmju un talantu mobilitātes paketes** ([4]), **ES Talantu fonda** ([5]) mērķis ir atvieglot darba meklētāju pieņemšanu darbā no trešām valstīm profesijās, kurās ES mērogā trūkst darbaspēks visos prasmju līmeņos ([6]).

2.5. Nesen Komisija iepazīstināja ar rīcības plānu **darbaspēka un prasmju trūkuma novēršanai**. Plānā ir izklāstītu pasākumi piecās jomās ([7]), kas ātri jāīsteno ES, valstu un sociālo partneru līmenī. Tie ietver atbalstu nepietiekami pārstāvētu cilvēku aktivizēšanai darba tirgū; atbalstu prasmju attīstīšanai, apmācībai un izglītībai; kā arī darba apstākļu uzlabošanu noteiktās nozarēs.

2.6. Papildus ES līmeņa direktīvām un regulām katrai dalībvalstij ir sava **valsts imigrācijas politika**, kas regulē darbaspēka migrāciju. Šī politika var ietvert dažādu veidu darba atļaujas, uzturēšanās atļaujas un shēmas kvalificētiem darbiniekiem, studentiem, pētniekiem un citām migrantu kategorijām.

2.7. Dažām dalībvalstīm ir **divpusēji nolīgumi** ar trešām valstīm nolūkā atvieglot darbaspēka migrāciju. Šie nolīgumi var attiekties uz konkrētām nozarēm vai darba ņēmēju kategorijām un paredz vienkāršotas darbā pieņemšanas, darba atļauju izsniegšanas un uzturēšanās procedūras.

3. **Vispārīgas piezīmes**

3.1. EESK piekrīt Komisijai, ka vienam no visaptverošas un līdzsvarotas migrācijas politikas centrālajiem elementiem neapšaubāmi jābūt darbaspēka migrācijas kanālu izveidei uz Eiropas Savienību attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem. Kā atzīst Komisija, likumīgu ceļu izveide uz Eiropu darba nolūkos ne tikai palīdz mazināt spiedienu uz nelikumīgiem maršrutiem, bet arī paver ES un tās dalībvalstīm iespēju piesaistīt talantus un prasmes, kas veicina visas Savienības ekonomisko labklājību.

3.2. Turklāt EESK norāda, ka vajadzību pēc darbaspēka rada arī demogrāfiskais spiediens, tāpēc demogrāfija ir svarīgs migrācijas faktors Eiropā. Tas ir faktors, kas var mainīt naratīvu par šā fenomena uztveri. Dalībvalstīm ir steidzami jāapmierina savas vajadzības pēc darbaspēka, kā arī jāstiprina savas sociālās labklājības un pensiju sistēmas. Proaktīva migrācijas politika varētu ievērojami uzlabot demogrāfisko situāciju Eiropā.

3.3. Darbaspēka samazinājumam Eiropā, kas atšķiras gan dalībvalstu starpā, gan starp dažādiem paša darba tirgus sektoriem un var būt saistīts ar sektora vai profesijas darba apstākļiem, būs ievērojamas ekonomiskas sekas, jo iemaksas pensiju finansēšanā veiks mazāks skaits cilvēku, patēriņš samazināsies un sociālā aizsardzība būs ierobežota. Darbspējīgā vecuma iedzīvotāju skaits sarūk, un tas rada darbaspēka trūkumu vairākās nozarēs, tai skaitā veselības aprūpes, sociālās aprūpes, lauksaimniecības, būvniecības, viesmīlības, ēdināšanas, informācijas tehnoloģiju un finanšu pakalpojumu nozarēs. Tāpēc, ja tiktu īstenoti nepieciešamie politikas pasākumi, migrācija varētu būt Eiropai ļoti izdevīga.

([4]) Komisijas 2023. gada 15. novembra paziņojums par prasmju un talantu mobilitāti (COM(2023) 715 final).
([5]) Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido ES talantu fondu (COM/2023/716 final).
([6]) OV C, C/2024/4067, 12.7.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4067/oj.
([7]) Atbalsts darba tirgū nepietiekami pārstāvētu cilvēku aktivizēšanai
— Atbalsts prasmju attīstīšanai, apmācībai un izglītībai
— Darba apstākļu uzlabošana noteiktās nozarēs
— Taisnīgas ES iekšējās mobilitātes uzlabošana darba ņēmējiem un izglītojamajiem
— Talantu piesaistīšana no valstīm ārpus ES
https://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=en&catId=89&furtherNews=yes&newsId=10790.

3.4. EESK atkārtoti uzsver, ka pretēji lielākajai daļai populistiskās pret migrantiem vērstās retorikas, kas apgalvo, ka migranti ir smags slogs sociālās aizsardzības sistēmai, nesen veiktajā ESAO pētījumā par migrācijas fiskālo ietekmi uz visām Eiropas ESAO valstīm tika konstatēts, ka migranti nodokļos un sociālajās iemaksās iemaksā vairāk nekā saņem individuālo pabalstu veidā ([8]).

3.5. EESK pauž nožēlu, ka, neraugoties uz vajadzību atzīšanu, migrācijas piekļuves nodrošināšana ES darba tirgum saskaras ar daudzām problēmām, proti, juridiskiem šķēršļiem, valodas un kultūras barjerām, diskrimināciju un aizspriedumiem, prasmju atzīšanu un apliecinājuma dokumentu novērtēšanu un atzīšanu, mobilitātes ierobežojumiem, sociālo atstumtību un integrācijas problēmām, kā arī dažos gadījumos ar ierobežotu piekļuvi sociālajai aizsardzībai un ekspluatējošiem darba apstākļiem ([9]).

3.6. EESK uzskata, ka līdzdalība pilsoniskajā dzīvē ir ārkārtīgi svarīga, lai radītu trešo valstu valstspiederīgo "piederības sajūtu" uzņēmējvalsts sabiedrībai, kā arī apstākļus savstarpējai iepazīšanai, partnerībai un pieņemšanai.

3.7. Ņemot vērā vairāku dalībvalstu labo praksi, kuras dažās pašvaldībās ir izveidojušas migrantu un bēgļu integrācijas padomes, šo ideju varētu paplašināt līdz Eiropas mēroga politikai. Eiropas Migrantu un bēgļu integrācijas padomei (*ECIMR*) būtu konsultatīvs raksturs, un tās mērķis būtu stiprināt trešo valstu valstspiederīgo integrāciju un iepazīstināt viņus ar ES struktūrām un procedūrām.

3.8. EESK vēlas uzsvērt, ka migrācija būtu jāuztver kā iespēja, nevis risks. Koordinētas migrācijas politikas trūkums Eiropas līmenī ir radījis augsni nepamatotām Eiropas iedzīvotāju bailēm, kuras vēlāk ir izmantojuši daži politiskie spēki un mediji ar nolūku radīt izkropļotu priekšstatu par migrāciju kā apdraudējumu.

3.9. EESK apstrīd izplatīto maldīgo uzskatu, ka migranti apdraud vietējos iedzīvotājus, atņemot viņiem darbvietas un izmantojot sociālā nodrošinājuma sistēmas. Tā vērš Komisijas, dalībvalstu iestāžu un to sabiedrības uzmanību uz migrācijas pozitīvo ietekmi uz Eiropas ekonomikas attīstību un aicina ar Eiropas politikas palīdzību pilnvērtīgi izmantot migrācijas pavērtās iespējas.

3.10. EESK atzinīgi vērtē to, ka nesen pabeigtā ES zilās kartes direktīvas pārskatīšana, kā arī notiekošā Vienotās atļaujas direktīvas reforma var palīdzēt uzlabot to darbību. Piemēram, zemāki un elastīgāki atbilstības sliekšņi attiecībā uz zilo karti var paplašināt tās darbības jomu. Ierosinātā Vienotās atļaujas direktīvas pārstrādāšana, kuras mērķis ir vienkāršot un precizēt tās darbības jomu, var padarīt to efektīvāku, tomēr netiek risināti ieceļošanas nosacījumi zemākas un vidējas kvalifikācijas migrantiem.

3.11. EESK ir gandarīta, ka ES Talantu fonds ([10]) var palīdzēt koordinēt dalībvalstu politiku. Komiteja arī atzinīgi vērtē to, ka tajā ir paredzēti integrēti aizsardzības pasākumi nolūkā novērst ekspluatējošu un negodīgu praksi, un norāda, ka trešo valstu valstspiederīgajiem, kas pieņemti darbā, izmantojot ES Talantu fondu, būs tādas pašas tiesības un pienākumi kā ES darba ņēmējiem, tiklīdz viņi būs nodarbināti, tai skaitā attiecībā uz ES tiesību aktu un principu ievērošanu, lai nodrošinātu vienmērīgu integrāciju vietējās kopienās.

([8]) Starptautiskās migrācijas perspektīvas 2021 © ESAO 2021, 121. lpp.

([9]) Vairāk sk. EESK pētījumā par sezonas strādniekiem, *Rossella Soldi* un *Simona Cavallini*, 2023. gada 22. aprīlis – pārskatīts 2023. gada 12. maijā, https://www.eesc.europa.eu/sites/default/files/files/qe-05-23-186-en-n.pdf.

([10]) OV C, C/2024/4067, 12.7.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4067/oj

3.12. EESK konstatē, ka dalībvalstis var lemt par to, kā sasniegt direktīvas mērķus, tāpēc tām, transponējot direktīvu valsts tiesību aktos, ir plaša rīcības brīvība. Tā pauž nožēlu par to, ka tiesiskais regulējums ir lielā mērā atrauts no svarīgām ES politikas jomām. Dalībvalstu vilcināšanās izmantot ES tiesību aktus noteikti ir saistīta ar to, ka ES noteikumi ļauj valsts tiesību aktos ieviest labvēlīgākus nosacījumus. Tādējādi ES *acquis* darbaspēka migrācijas jomā drīzāk nostiprina, nevis apstrīd vai papildina valstu preferences. Paļaujoties uz valstu risinājumiem, problēma netiks novērsta, jo ES iekšējā konkurence, visticamāk, radīs atšķirības starp dalībvalstu spējām sasniegt ES industriālās stratēģijas mērķus.

Briselē, 2024. gada 4. decembrī

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas
priekšsēdētājs
Oliver RÖPKE